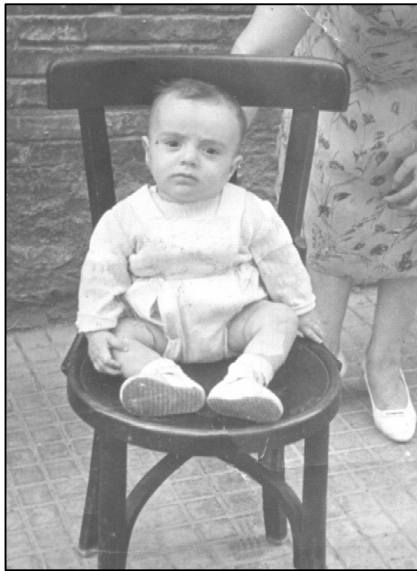

EL NOSTRE TESTIMONI

EL MEU RECORD D'INFANTESA

Records del curs escolar 1967-68. Ai, que petits érem en aquella època! Què us en recordeu? Geladets de fred pujàvem la costa que en aquelles

hores del matí se'ns feia ben pesada, i quan arribàvem al col·legi fèiem fileres al pati per entrar a les classes. Començàvem les lliçons amb alguns dels mestres com el senyor Rafael, Peña, Martínez, Mangraner; alguns d'ells ens renyaven perquè no ens sabíem la matèria o perquè no els escoltàvem; com volien que els sentíssim si teníem les orelles roges i glaçades de la maleïda boira que ens xuclava cada dia pujant cap a l'escola. Després d'alguns càstigs de cara la paret, fent equilibri amb una bona pila de llibres, arribava el moment més esperat del matí, l'hora del pati. Tots sortíem fent corredisses cap a la pista on jugàvem aquells partits de futbol on quasi sempre més

d'un sortia amb un genoll malferit. Alguns de nosaltres, els més entremaliats, ens escapàvem de l'escola i anàvem cap al riu. Us en recordeu, d'aquella llet en pols que ens feien beure? Quin fàstic, no sé com més d'un no va treure la seva primera "papilla".

L'ESTIU CALORÓS

Amb aquella calor que feia era natural que tots els nens i nenes anéssim al riu a banyar-nos. Que bé ens ho passàvem! Tots els amics quedàvem a les pilastres, allí començàvem a banyar-nos i a mesura que anava passant la tarda, acabàvem a la roqueta i a la platgeta. El meu lloc preferit era la platgeta, s'estava molt tranquil, era on feia diferents estils de natació com la carpa, l'àngel; de ben segur que si ho fes ara em trencaria alguna part del cos. Com passen els anys, no te n'adones i ara estem tots encarcerats! Si ens cansàvem de nedar o molts cops d'ofegar-nos entre tots, fèiem un petit àpat, de tan petit que era que no ens arribava ni a la punta de la llengua. La majoria menjàvem pa amb vi i sucre, què bo que estava! El sucre al caure sobre el vi es fonia i quedava com una petita crosta i quan et ficaves la llesca de pa a la boca estaves a la glòria. Que dolçeta era! Un cop ja teníem la panxa plena tornàvem a nadar al nostre meravellós riu, i quan ens cansàvem fèiem gerra de pedres on ens enfrontàvem per exemple la Punteta amb el carre Castell, el Barri contra la Rabal, etc... quin fotimé de pedres que volaven per l'aire!

També les festes de Sant Jaume. Arribada la nit anàvem al barri a celebrar la festa, quina festada que hi havia!